

Recordant sor Clara Villoslada

Filla de la caritat de Sant Vicenç de Paül i fundadora de La Casita de Salt

Parlar de sor Clara Villoslada donaria per a molt. Els premis que ha rebut i els reconeixements que li han estat concedits han estat molts, i són molts els que poden parlar d'ella. Jo m'inclinare per la part religiosa, ja que era una filla de la caritat i per aquesta institució tinc una estima especial pel fet de tenir una paüla a la família i per l'ocasió que he tingut de conèixer moltíssimes paüles, sempre donant-los la meua benvinguda o, en el cas de sor Clara, fent un petit recordatori d'una part de la seva extensa vida. Com vaig fer no fa gaire pel traspàs de sor Teresa Sitges, de l'antic hospici de Girona.

El seu destí en arribar va ser el psiquiàtric –per no dir el nom que li deien abans a aquesta institució–, on sols les persones que sabem el que era aquest centre tants anys enrere podem entendre el que per a ella va significar ser una paüla i dedicar la vida als més desvalguts, i en aquest cas persones que estaven perdudes dins d'elles mateixes, una feina que sols demana estimació als altres.

La segona cosa seria La Casita. Una família de Salt, veient el que feia sor Clara pel poble de Salt, li varen cedir aquest immoble, on van necessitar l'esforç de nois i noies, homes i dones, famílies de necessitat d'ajuda que es varen bolcar a ajudar sor Clara. Allà es varen fer tallers per ensenyar a cosir. El que es va fer a La Casita no té nom. Jo em sento com la veu de tota aquella gent que hi va passar. He conegut aquesta institució de molt a prop i cada vegada que ens deixa algú és com si perdés quelcom meu.

Vaig tenir ocasió de veure un vídeo de gent que de paraula donava les gràcies: eren nois i noies, mares amb fills, gent que havia conegut la droga. Vaig conèixer que cadascun d'ells donava les gràcies a sor Clara amb un agraïment per haver-la trobat. Un vídeo punyent de veure.

Sor Clara, vostè ho va donar tot per la gent de Salt. Segur que molts nois i noies, pares i mares, germans que varen trobar amb vostè una sortida a la seva vida avui deuen plorar el seu traspàs. La Casita va fer miracles, com els que vostè feia amb la gent. Tant de bo aquesta fundació tiri endavant.

Sor Clara, gràcies per la seva tasca i gràcies a la seva família, que tant l'estimava i que va entendre que vostè dediqués la seva vida en aquells moments al petit poble de Salt, com diuen les seves biografies, lluny de la seva terra estimada, Pamplona.

Descansi en pau.

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 14-01-2021, Pàgina 37

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/article/29-necrologiques/1907486-recordant-sor-clara-villoslada.html>